

Konuk
yazar

Uyuşturucu baronunu gazeteciye tercih etmek

YENİ YARGI PAKETİNİ BİR DE BÖYLE OKUYUN

Ramazan Bulut yazdı

Yeni yargı paketini bir de böyle okuyun

24 Mart Salı 2020 03:59

Üçüncü yargı paketi altında ileri sürülen bu kanun teklifi eksik ve yanlıştır. Bir uyuşturucu baronunu bir gazeteciye tercih eden bir sistem nerede görülmüştür?

Nevzat Çelik şiirleriyle cezaevi psikolojisini en iyi anlatan şairlerden biridir. Kendi deyimiyle, şiirlerinde bir çağ yangınının tam da ortasında yananların özlemlerini, kavgalarını ve umutlarını dile getirmiştir. Zira kendisi 12 Eylül'de henüz yirmisinde iken bu yangından payını alarak tutuklanmış ve idamla yargılanmışır. "Müebbet Türküsü" isimli şiirin bir yerinde şöyle der:

"Ranzam tavana, ranzam yere, ranzam göğsüme çakılı

Kimildasam göğsüm boydan boya yırtılacak sanki

Duvarlarını üstüme yıkacak hücrem adım atsam"

Nitekim zor ötesi bir şeydir mapusluk. Hele ki olağüstü bir dönem ise. Siyaset zamana hükmettiğinden bu dönemler daha çok cezaevleriyle, yargılama usulleri ile iz bırakır. Bir de bakmışınız ki duvarları top sektirmekten aşınmış bir yer karşınıza mahkeme salonu olarak çıkmışır.

12 Eylül'de de öyle oldu. Yargılama mekanları yetersiz gelince bir kısım spor salonları duruşma salonu, bir kısım okullar ise cezaevlerine dönüştürüldü. Darbenin üzerinden yaklaşık 40 yıl geçmesine rağmen izleri hala da silinmedi. Bazı cezaevleri ise adeta sembol oldu: Mamak ve Diyarbakır Cezaevleri gibi. Özellikle Diyarbakır Cezaevi birçok kitaba, filme, şarkıya konu

olması ile ünlendi. Sonunda da mukadderatına yenilerek müze oldu.

Bunun tek istisnası FETÖ yargısı ile başladı. Olağanüstü bir dönem olmamasına rağmen Silivri İnfaz Kurumu'ndaki spor salonu ve diğer müştemilat duruşma salonu haline getirildi. Fetö'nün çarkına su taşımayan, onun önünde birer bariyer olan bir kısım seçkin subaylar tıka basa askeri cezaevlerine dolduruldu. Yer kalmayınca da Hasdal Askeri Cezaevi büyütüldü; Hadımköy'deki bir birlik ise cezaevine dönüştürüldü.

Bu da yetmedi; yine Silivri'de geleceğe yatırım amaçlı devasa duruşma salonları inşa edildi. Çünkü 17/25 Aralık gibi bir süreç beklenmediğinden hedef daha da büyüktü. İlk planda yüksek rütbeli subay, akademisyen, gazeteci ve yazar içeri alınarak domino taşı etkisi yaratılmış, akabinde sıra diğerlerine gelmişti. Kumpas kurmak ise onların en mahir oldukları alanlardan biriydi.

Bu fikrin babaları tek bir şeyi hesaba katamadılar: Bir gün o salonlarda kendilerinin de yargılanabilme ihtimalini... Şahsen bu ihtimali ölesiye sevmiştim.

15 Temmuz sonrası cezaevleri yine doldu taşı. Bu olağanüstü halin ruhuna uygun olsa bile normalleşme sonrası hız kesmedi. Sıkıntılar ayyuka çıkınca da infaz yasaları ile sürekli oynanmaya başlandı. Ancak bir türlü meselenin içine girilmedi. Hep makyaj hep makyaj...

İNFAZINA 6 YIL KALAN MAHKÜMLAR TAHLİYE EDİLECEK

Malumunuz iktidarın üzerinde çalıştığı üçüncü yargı paketi, ittifak ortağı MHP'nin oluru ve koronanın hızıyla son şeklini aldı. Daha önce istisna suçlar arasında yer alan "Uyuşturucu Kullanma ve Bulundurma ile Uyuşturucu veya Uyarıcı Madde İmal ve Ticareti Suçu"nun da MHP'nin direktmesiyle pakete dâhil edildiğini öğrenmiş olduk. Zira önerinin ilk hâlinde, uyuşturucu dâhil altı suçun (cinsel istismar, uyuşturucu, örgütlü suçlar, terör suçları, kasten adam öldürme ve mükerrer suçlar) kapsam dışı tutulması kararlaştırılmıştı.

Düzenleme ile 1 Mart 2020'den önceki suçlarda koşullu salıverme oranı ½, denetimli serbestlik de bir defaya mahsus olmak üzere 3 yıl olarak uygulanacaktır. Bunun anlamı şudur: 6 yıl ceza almış bir kişi bir gün bile hapis yatmayacaktır.

Düzenleme bu haliyle infaz yasasında yapılacak bir değişiklik olarak görülse de üstü kapalı kısmî bir af niteliğindedir. Çünkü gerek koşullu salıverme ve gerekse denetimli serbestlik hükümlerinin uygulanması belirli şartlara tâbidir. Hükümlünün infaz aşamasında belirli bir süreyi cezaevinde geçirmesi veya iyi hali gibi. Ancak düzenleme yasalarsa bu şartlar aranmadan infazına 6 yıl kalan bütün mahkûmlar tahliye edilecektir. (Yukarıda belirttiğim suçlardan mahkûm olanlar hariç.)

Geçmişteki af yasaları genellikle siyasi amaçlı ve oy kaygısı nedeniyle yapılmıştır. Bugün yapılmasındaki amaç, cezaevi doluluk oranı olarak ileri sürüldü. Zaten asıl irdelenmesi gereken de budur. Sürekli cezaevleri inşa edilmesine rağmen Silivri gibi bir kısım cezaevlerinde hala 7 kişilik koğuşlarda 30-40 kişi kalıyorsa, sıkıntı ötesi bir hal var demektir.

Adalet Bakanlığı, TBMM'ye gönderdiği 2020 bütçe raporunda Türkiye'de 355 hapisanede 282 bin 703 mahkûmun bulunduğunu, 2019 yılı sonunda 28 modern cezaevinin daha yapıldığını bildirmiş. Bunların yaklaşık yüzde % 65'i hükümlü, % 35'i ise tutuklu statüsünde. Bu inanılmaz bir rakamdır!

Eğer bu kafayla gidilmeye devam edilirse, daha çok infaz yasası adı altında bu türden aflara şahit olacağız. Hele ki "Doldur/boşalt" şeklindeki bir uygulama bir ülkenin infaz sisteminin kültürünü oluşturmuşsa, vay ki o ülkenin adalet sistemine!

Oysa yapılacak şey çok basit: Suç vasfını bir hukuk devleti ölçüğünde tanımlayıp yargılama usulüne sıkı sıkıya bağlı kalırsanız olur biter! Mesela "Terör suçu" kavramını yeniden ele almak gibi.

Sevgili meslektaşım Celal Ülgen de 22.03.2020 tarihli yazısında "Terör suçu kavramı siyasi açıdan olduğu gibi hukuksal açıdan da zaman içinde genişletilmiştir." diyerek bu işi adeta özetledi.

Bir düşünsenize, bu ülke bir genelkurmay başkanını "silahlı terör örgütü lideri" olarak sanık sandalyesinde gördü. Tam bitti derken, Osman Kavala için "B planı" olan bir yargı sistemine hayretler içinde şahit olduk.

Yeni düzenlemeye göre gasp suçundan 6 yıl ceza alan bir kişi bir gün bile hapis yatmayacak; ancak suçları sabit olsa bile 8 ay infazı olan gazeteciler Barış Pehlivan, Barış Terkoğlu, Hülya Kılınç ve Murat Ağirel'in tutuklulukları kaçma şüphesi nedeniyle devam edecek. Ancak rüyalarda "kâbus" olarak görülebilecek böyle bir ihtimal gerçekleşiyse, yargı sisteminize geçmiş olsun!

Üstelik ceza yasalarında af niteliği taşıyan bir düzenleme yaparken Anayasa'da belirtilen eşitlik ilkesini es geçemezsiniz. Terörle mücadelenin yolu, milletin tehditle malına çökmüş bir gaspçıyı affedip etkin pişmanlıktan yararlanarak örgütün çözülmesine yardım eden bir kişiye ¾ indirim ve akabinde ¾ infaz uygulayarak içeri tıkmak hiç değildir.

Adalet terazisindeki denge korunmadığı müddetçe toplumda ne hakkaniyet duygusu ne de adalete olan inanç kalır! Ne güzel, suçu sabit dolayısıyla hükmü kesinleşmiş bir kişiyi salıvereceksiniz; ancak ileride beraat etme olasılığı yüksek ve

statüsü şüpheli olan birini tutuklamaya devam edeceksiniz. Neden? Çünkü düşünce suçlarının çok kolay bir şekilde terör suçuna çevrilebileceği bir ülkede yaşıyoruz da ondan.

BİR UYUŞTURUCU BARONUNU BİR GAZETECİYE TERCİH EDEN BİR SİSTEM

Kaldı ki bu ülkede bir kişinin terör örgütü üyeliği veya casusluk suçlamasıyla yargılanması bir telefonla bakar. Yargılamak için delil olmasına gerek yoktur. Çünkü hiç bir siyasal saik delile ihtiyaç duymaz. Tek bir kanaat bile yeterlidir. Böyle bir sistemde delil, mahkûm olmak istemeyenlerin arayıp bulması gereken uzak bir mucizedir...

Peki, bu nasıl olacak? Yargıyı her türlü siyasal etkiden arındırarak! Aksi takdirde bu tür sistemlerde her türlü muhalif hareketin terör suçlarına evrilme ihtimali oldukça yüksektir. Biz bunun yansımalarını maalesef yeni pakette de görüyoruz.

Farz edin ki uyuşturucu ticaretinden 10 yıla mahkûm oldunuz. Yasa teklifi yasalaştığında 2 yıl sonra dışarıdasınız. Ancak düşüncenizi ifade eden bir yazı veya ifşa edilmiş bir haberdan tutuklusunuz diyelim; bu durumda yapacağınız hiçbir hesap sizi kurtaramaz. Sizce hangisi daha masum veya hangisi daha somut ve tehlikeli?

İnsanlığın, dünyanın başına bela olan bir virüsle uğraştığı şu günlerde, adalete sirayet etmiş bir takım görünür-görünmez virüsleri de mercek altına yatırmanın tam da zamanı değil mi? Hazır evlerimize kapanmışken... Korona gelir geçer. Ancak "Adalet" ve "Barış" bize Korona'dan sonra da lazım!

Kısacası üçüncü yargı paketi altında ileri sürülen bu kanun teklifi eksik ve yanıltır. Bir uyuşturucu baronunu bir gazeteciye tercih eden bir sistem nerede görülmüştür?

Beyler, bırakın herhangi bir hukuk düzenini; bunu hiç bir vicdan kaldırmaz, daha doğrusu kaldıramaz!

Ayrıca, tarihin hesap sormak gibi bir alışkanlığı olduğunu da unutmayalım!

Silivri'nin Barış'ları Pehlivan ve Terkoğlu ile Hülya Kılınç ve Murat Ağirel'e gönül dolusu selamlar.

Ramazan Bulut

Odatv.com

Ramazan Bulut

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

